

Για τον Χρήστο ένα τρυφερό παραμύθι από Κίνα για ένα παιδί με όνειρα, έμπνευση και εμπιστοσύνη

Μαίη Κοκκίδου

Μια φορά κι έναν καιρό στη χώρα της Κίνας, ζούσε ένα φτωχό ορφανό παιδί που λεγόταν Μάι Λιάνγκ. Δεν είχε κανέναν να τον νοιάζεται ή να τον προστατεύει. Έτσι, για να καταφέρει να ζήσει, μάζευε καυσόξυλα για να τα πουλήσει. Αλλά αυτό που πραγματικά ήθελε να κάνει, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στον κόσμο, ήταν η ζωγραφική. Ωστόσο, ο Μάι Λιάνγκ ήταν τόσο φτωχός που δεν μπορούσε να αγοράσει ούτε ένα πινέλο.

Μια μέρα, καθώς ο Μάι Λιάνγκ περνούσε από το σχολείο του χωριού, είδε τα παιδιά να ζωγραφίζουν χαρούμενα. «Παρακαλώ κύριε», είπε ο Μάι Λιάνγκ στον δάσκαλο: «θα ήθελα να ζωγραφίσω, αλλά δεν έχω πινέλο. Θα μου δώσετε ένα;» «Τι!» φώναξε ο δάσκαλος. «Είσαι μόνο ένα μικρός ζητιάνος. Φύγε!» «Μπορεί να είμαι φτωχός», είπε ο Μάι Λιάνγκ, «αλλά θα μάθω να ζωγραφίζω!»

Την επόμενη φορά που πήγε να μαζέψει καυσόξυλα, ο Μάι Λιάνγκ χρησιμοποίησε ένα κλαδάκι για να ζωγραφίσει πουλιά στο έδαφος. Όταν έφτασε σε ένα ρυάκι, βούτηξε το χέρι του στο νερό και χρησιμοποίησε το βρεγμένο του δάχτυλο για να σχεδιάσει ένα ψάρι στα βράχια. Το βράδυ, χρησιμοποίησε ένα κομμάτι καμένο ξύλο για να σχεδιάσει ζώα και λουλούδια.

Κάθε μέρα ο Μάι Λιάνγκ έβρισκε χρόνο για να κάνει περισσότερες ζωγραφιές. Ο κόσμος άρχισε να τον παρατηρεί. «Πόσο ρεαλιστικές φαίνονται οι εικόνες του αγοριού!» είπαν. «Αυτό το πουλί που ζωγράφισε μοιάζει σαν να είναι έτοιμο να πετάξει μακριά. Μπορείτε σχεδόν να το ακούσετε να τραγουδά». Ο Μάι Λιάνγκ απολάμβανε να ακούει τον έπαινο του κόσμου. Αλλά και πάλι σκέφτηκε: «Μακάρι να είχα ένα πινέλο!»

Ένα βράδυ, αφού ο Μάι Λιάνγκ είχε δουλέψει σκληρά όλη μέρα, έπεσε σε βαθύ ύπνο. Στο όνειρό του είδε έναν γέρο με μακριά λευκή γενειάδα και ευγενικό πρόσωπο. Ο γέρος κρατούσε κάτι στο χέρι του. «Πάρε αυτό», είπε στον Μάι Λιάνγκ. «Είναι ένα μαγικό πινέλο. Χρησιμοποίησέ το με προσοχή».

Όταν ο Μάι Λιάνγκ ξύπνησε, βρήκε ένα πινέλο στα δάχτυλά του. «Ακόμα ονειρεύομαι;» αναρωτήθηκε. Γρήγορα σηκώθηκε και ζωγράφισε ένα πουλί. Η εικόνα χτύπησε τα φτερά της και πέταξε μακριά! Ζωγράφισε ένα ελάφι. Μόλις τελείωσε το τρίχωμα του ζώου, αυτό χτύπησε τη μύτη του στον Μάι Λιάνγκ και έτρεξε στο δάσος. «Είναι ένα μαγικό πινέλο!» είπε ο Μάι Λιάνγκ. Έτρεξε εκεί που έμεναν οι φτωχοί φίλοι του. Ζωγράφιζε παιχνίδια για τα παιδιά. Ζωγράφιζε αγελάδες και εργαλεία για τους αγρότες. Ζωγράφισε πιάτα γεμάτα φαγητό για τους πεινασμένους.

Αλλά κανένα καλό δεν μπορεί να παραμείνει μυστικό για πάντα. Σύντομα, τα νέα του Μάι Λιάνγκ και του μαγικού πινέλου έφτασαν στα αυτιά του άπληστου αυτοκράτορα. «Φέρτε μου αυτό το αγόρι και το πινέλο του!» διέταξε ο αυτοκράτορας. Οι στρατιώτες του βρήκαν τον Μάι Λιάνγκ και τον πήγαν στο παλάτι.

Ο αυτοκράτορας κοίταξε τον Μάι Λιάνγκ κατσουφιασμένος. «Ζωγράφισέ μου έναν δράκο!» φώναξε. Ο Μάι Λιάνγκ άρχισε να ζωγραφίζει. Αλλά αντί να ζωγραφίσει έναν δράκο, ζωγράφισε έναν βρώμικο βάτραχο που πήδηξε ακριβώς πάνω στο κεφάλι του αυτοκράτορα! «Χαζό αγόρι!» τσίριξε ο αυτοκράτορας. «Θα το μετανιώσεις!». Άρπαξε το μαγικό πινέλο και διέταξε τους στρατιώτες του να ρίξουν τον Μάι Λιάνγκ στη φυλακή.

Τότε ο αυτοκράτορας κάλεσε τον βασιλικό του ζωγράφο. «Πάρε αυτό το πινέλο και ζωγράφισέ μου ένα βουνό από χρυσό», πρόσταξε. Όταν όμως ο βασιλικός ζωγράφος τελείωσε την εικόνα, όλος ο χρυσός μετατράπηκε σε βράχους. «Λουπόν», είπε ο αυτοκράτορας, «αυτό το πινέλο θα λειτουργήσει μόνο με το αγόρι. Φέρτε τον σε μένα!».

Ο Μάι Λιάνγκ μεταφέρθηκε στον αυτοκράτορα. «Αν ζωγραφίσεις για μένα», είπε ο αυτοκράτορας, «θα σου δώσω χρυσό και ασήμι, ωραία ρούχα, ένα καινούργιο σπίτι και ό,τι φαγητό θέλεις». Ο Μάι Λιάνγκ προσποιήθηκε ότι συμφωνούσε. «Τι θέλεις να ζωγραφίσω;» ρώτησε. «Ζωγράφισέ μου ένα δέντρο που έχει χρυσά νομίσματα για φύλλα!» είπε ο αυτοκράτορας με απληστία στα μάτια.

Ο Μάι Λιάνγκ πήρε το μαγικό πινέλο και άρχισε να ζωγραφίζει. Ζωγράφισε πολλά μπλε κύματα και σύντομα ο αυτοκράτορας είδε μπροστά του έναν ωκεανό. «Δεν είναι αυτό που σου είπα να ζωγραφίσεις!», είπε με νύερα. Αλλά ο Μάι Λιάνγκ συνέχισε να ζωγραφίζει. Στον ωκεανό ζωγράφισε ένα νησί. Και σε εκείνο το νησί ζωγράφισε ένα δέντρο με χρυσά νομίσματα για φύλλα. «Ναι, ναι, κάτι τέτοιο θέλω», είπε ο αυτοκράτορας. «Τώρα, γρήγορα, ζωγράφισέ μου μία βάρκα για να φτάσω στο νησί».

Ο Μάι Λιάνγκ ζωγράφισε ένα μεγάλο ιστιοφόρο. Ο αυτοκράτορας επιβιβάστηκε με πολλούς από τους ανώτατους αξιωματούχους του. Ο Μάι Λιάνγκ ζωγράφισε μερικές γραμμές και ένα απαλό αεράκι άρχισε να φυσάει. Το ιστιοφόρο κινήθηκε αργά προς το νησί. «Γρηγορότερα! Γρηγορότερα!», φώναξε ο αυτοκράτορας. Ο Μάι Λιάνγκ ζωγράφισε μία μεγάλη καμπυλωτή διαδρομή και ένας δυνατός άνεμος άρχισε να φυσάει. «Φτάνει τόσο αέρα!» φώναξε ο αυτοκράτορας. Αλλά ο Μάι Λιάνγκ συνέχισε να ζωγραφίζει. Ζωγράφισε μια καταιγίδα και τα κύματα ανέβαιναν όλο και πιο ψηλά, πετώντας το ιστιοφόρο σαν μικρό φελλό στο νερό. Τότε η τρικυμία έκανε κομμάτια τη βάρκα. Ο αυτοκράτορας και οι αξιωματούχοι του βγήκαν τρομαγμένοι στην ακτή του νησιού, χωρίς τρόπο να επιστρέψουν στο παλάτι.

Και όσο για τον Μάι Λιάνγκ, ο κόσμος λέει ότι για πολλά χρόνια πήγαινε από χωριό σε χωριό, χρησιμοποιώντας το μαγικό του πινέλο για να βοηθήσει τους ανθρώπους που είχαν την ανάγκη του.

Προτεινόμενες δράσεις

- Ομαδική συζήτηση για τους ρόλους του παραμυθιού, με προσπάθεια εξεύρεσης προσδιορισμών (επίθετα, άλλες λέξεις) για τους χαρακτήρες.
- Σκηνική παρουσίαση του παραμυθιού με αφήγηση. Τον ρόλο του Μάι Λιάνγκ αναλαμβάνουν διαδοχικά πολλά παιδιά.
- Ηχοϊστορία του παραμυθιού, με φωνές, αντικείμενα και μουσικά όργανα. Ηχογράφηση και σχόλια.
- Ζωγραφιές με ιδέες από το παραμύθι. Απώτερος στόχος, η δημιουργία ενός βιβλίου.
- Γνωριμία με επιλεγμένα εικαστικά έργα. Παρατήρηση της εικόνας και ιδέες για όσα συνέβησαν πριν και μετά τη ζωγραφιά.
- Ομαδική δράση: τι θα έκανε ο Μάι Λιάνγκ αν το όνειρό του ήταν ένα «μαγικό μουσικό όργανο»; Πώς θα αντιμετώπιζε τον αυτοκράτορα; Πώς θα βοηθούσε τους φτωχούς ανθρώπους;
- Ομαδική συζήτηση για τα όνειρα των παιδιών. Τι είναι για τα παιδιά το «μαγικό πινέλο»;
- Διαθεματική έννοια η δικαιοσύνη. Παραδείγματα από το παραμύθι και ανάλογες αναφορές σε σχέση με τη ζωή των παιδιών και την κοινωνία

Η Μαίη Κοκκίδου (MEd, PhD, post-PhD) γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Έχει διδάξει στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας (ΠΤΔΕ, ΤΕΕΤ, ΠΜΣ «Σημειωτική και Επικοινωνία»). Σήμερα διδάσκει στα Μεταπτυχιακά Προγράμματα «Μουσική Παιδαγωγική» (Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου) και «Μουσική και Κοινωνία» (Πανεπιστήμιο Μακεδονίας). Άρθρα της έχουν δημοσιευτεί σε επιστημονικά διεθνή περιοδικά. Είναι συγγραφέας πολλών βιβλίων όπως «Η εμφύχωση στη Διδασκαλία-Μάθηση», «European Music Curricula: Philosophical Orientations, Trends, and Comparative Validation», «From kindergarten to early adulthood: Findings from a longitudinal study», «Διδακτική της Μουσικής», «Μουσικό Βίντεο: οπτικοακουστική αφήγηση, εργαλεία ανάλυσης, εκπαιδευτικές εφαρμογές» και «Music Definition and Music Education». Διετέλεσε πρόεδρος της Ε.Ε.Μ.Ε. (2007-2012). Τα πρόσφατα ακαδημαϊκά-ερευνητικά της ενδιαφέροντα αφορούν στη μουσική σημειωτική, στη φιλοσοφία και στα ΠΣ μουσικής εκπαίδευσης και στην πολυτροπική αντίληψη της μουσικής.